

نامه های

منصور هاشمی خراسانی

شماره: ۲۰

موضوع: فرازی از نامه‌ی آن جناب که در آن از روز رستاخیز یاد می‌کند و از فرجام دنیاگرایی بیم می‌دهد.

بسم الله الرحمن الرحيم

این قوم را ببین که چگونه در هم آویخته‌اند و برای دست یافتن به برتری پا بر سر هم می‌گذارند؛ با دروغ‌ها و نیرنگ‌ها، با غیبت‌ها و تهمت‌ها، با دشنام‌ها و تحقیرها، با چاپلوسی‌ها و دورویی‌ها، با حسادت‌ها و خیانت‌ها، با خودخواهی‌ها و تنگ‌نظری‌ها، با عیب‌جویی‌ها و لجبازی‌ها، با سخن‌چینی‌ها و پرده‌داری‌ها، با کینه‌توزی‌ها و بریدن پیوندها؛ مانند مگس‌هایی که برای نشستن بر مدفوعی با هم می‌ستیزند! آیا می‌پندارند که فرصت دارند تا به هر آنچه می‌خواهند دست یابند؟! می‌گویند که امسال چنین خواهیم کرد و سال دیگر چنان، در حالی که نمی‌دانند فردا زنده خواهند بود یا مرده و تندرست خواهند بود یا بیمار و بی‌نیاز خواهند بود یا تهی دست و آزاد خواهند بود یا گرفتار و در امان خواهند بود یا هراسان! چنین نیست، بلکه عمرهاشان کوتاه‌تر از آرزوهاشان است و مرگ‌هاشان نزدیک‌تر از چیزی است که می‌جویند؛ هنگامی که حادثه آنان را غافلگیر می‌کند و جان را از پیکرشان بیرون می‌کشد، چونان که سیخ را از کباب؛ پس بر دست‌ها برداشته می‌شوند و در گورها گذاشته می‌شوند و در تنگ تاریک تنها می‌مانند، در حالی که بسته شدن روزنها را می‌بینند و ریزش سنگریزه‌ها را می‌شنوند و حرکت مورها را احساس می‌کنند و نمی‌دانند که آیا بر آنچه پشت سر نهاده‌اند اندوهگین باشند، از زنان درمانده و فرزندان خردسال و طلبکاران نابردبار و اموال پراکنده و املاک بی‌سامان و کارهای ناتمام، یا از آنچه پیش رو دارند نگران باشند، از جهان ناشناخته و موجودات بیگانه و حقوق دامن‌گیر و تکالیف ناکرده و حساب دشوار و عقاب جانکاه و دهشت روزی که آسمان در آن بر می‌آشوبد و زمین در آن زیر و رو می‌شود و خورشید در آن تاریک می‌گردد و ستارگان در آن فرو می‌ریزند و کوه‌ها در آن فرو می‌پاشند و دریاها در آن به جوش می‌آیند و اموال در آن رها می‌شوند

و مردگان در آن بر می خیزند و زندگان در آن می گریزند و دل ها در آن به حلقوم می رسند، نه بیرون می آیند تا یکسره کنند و نه به جای خود باز می گردند تا آسوده؛ روزی که جهان پس از پیدایش، مانند آن را ندیده؛ روزی مانند روز پیدایش، بلکه سهمگین تر از آن!

آگاه باشید که رستاخیز نزدیک شده و آژیر آن به صدا درآمده است! زود باشد که به بالا بنگرید و آسمان را ببینید و به پایین بنگرید و زمین را شناسید؛ هنگامی که چنان تخته ای بر موج، بالا و پایین شوید و چنان پری در باد، چپ و راست گردید و ندانید که شب است یا روز و خوابید یا بیدار و مرده اید یا زنده؛ هنگامی که زنان باردار، بار خود را بیندازند و مادران شیرده، شیرخوار خود را واگذارند و کودکان خردسال، موی سپید گردانند و دلیران بی باک، قالب تهی نمایند و هر چیز به اصل خود بازگردد و هر کس جز به خود نیندیشد؛ آن گاه از کاری که کرده اید آگاه خواهید شد و سزای آن را بتمامی خواهید دید؛ اگر به گماشته ی خداوند گرویده اید و او را با دست و زبان یاری رسانده اید، امان خواهید یافت؛ چراکه بهترین کار را انجام داده اید و اگر به گماشته ی دیگران گرویده اید و او را با دست و زبان یاری رسانده اید، وای به حالتان خواهد بود؛ چراکه بدترین کار را انجام داده اید؛ تا کسانی از شما که پشتیبان ستمگرانند بدانند که آنان روز سختی خواهند داشت و به درّه ای پر از دود و آتش پرتاب خواهند شد؛ درّه ای که ژرفنای آن از آسمان تا زمین است و در آن آب جوشان و سنگ گدازان.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مخصوص رهبری خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مخصوص رهبری خراسانی حفظ الله تعالی

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.